

Operette zoals die ooit was bedoeld

Operette Der Zigeunerbaron van J. Strauss door Internationale Opera Producties. Gezien: 20/1 De Flint Amersfoort. Tournee: t/m 8/2. Inl.: www.operaproducties.nl ●●●●○

Door KASPER JANSEN
Het zijn tegenwoordig retrotijden, ook in het zich opnieuw uitvindende operetteland. Zo keert de nieuwe productie van Strauss' *Der Zigeunerbaron*, die de komende weken door het land toert, terug naar de oorsprong van het genre. En dat is niet de grenzeloze onbe-

nulligheid, waaronder het verschijnsel operette decennia heeft geleden, maar de mix van cabareteske komedie en vileine maatschappijkritiek.

In het programmaboek van *Der Zigeunerbaron* publiceert regisseur Marc Krone een traktaat over de actualiteit van deze operette. Die gaat niet zozeer over eind goed, al goed, maar vooral over eigentijdse zaken: de multiculturele gemeenschap, rangen en standen, normen en waarden, de jacht op status en rijkdom, de strijd tussen de *nouveau riche* en de *have nots*, lichtzin-

nig begonnen oorlogen en schaarse ware liefde.

Krone weet *Der Zigeunerbaron* te presenteren met de dubbele handgrepen van de eigentijdse operette. Dat leidt tot een parodistische tekening van het holle en hypocriete gedrag van autoriteiten, waarbij de operette zelf wordt uitgevoerd als een ironisch, soms wrang stijlcitaat. Ook zijn er verwijzingen naar andere genres: de zigeuners doen denken aan de pittoreske armoemusical *Les misérables*, verliefdheid heeft het aanzien van de balkonscène in Shakespea-

re's toneeldrama *Romeo and Juliet*.

Multicultureel en internationaal is ook de adequate instrumentale en deels wisselende vocale bezetting van deze productie van de Nederlandse Pool Zdzislaw Supierz. Koor en orkest komen uit Oekraïne, zangers komen uit Duitsland, Oostenrijk en Nederland. Heel mooi gisteravond: Maartje Rammeloo als de zigeunerprinses Saffi. Wie oog wil hebben voor al die dubbelzinnigheid beleeft een aardige avond. En de muziek van Johann Strauss blijkt opnieuw onvergankelijk.

NRC-Handelsblad ****

Operetta as it was intended to be.

These are retro times, also in the realm of the operetta. That is why the production of *Der Zigeunerbaron* (The Gypsy Baron), which will tour the Netherlands the coming weeks, returns to the roots of the genre. And that does not imply the inane stupidity under which operetta has suffered unbearably for decennia, but the mix of cabaret comedy and villainous social criticism.

In the program notes of 'Der Zigeunerbaron' we find a tractate by director Marc Krone on the topicality of this operetta, in which he states that it does not merely consist of an 'all well that ends well' story, but that it deals with utterly contemporary affairs: the multicultural society, matters of rank and class, the hunt for status and riches, fixed values and standards, the battle between *nouveau riche* and the *have-nots*, war started light-heartedly and scarce real love.

Krone has the ability to present this *Zigeunerbaron* with the double handle on direction that contemporary opera needs. This leads to a parodical view on the hypocrisy of authorities, while the operetta itself is being presented as an ironical and sometimes wry metaphor. To say nothing of the allusions to other theatrical styles: the gypsies are reminiscent of the poverty musical *Les Misérables*, love has the aspect of the balcony-scene in Shakespeare's *Romeo and Juliet*.

Multi cultural and international as well is the adequate instrumental and vocal cast: Choir and orchestra are from the Ukraine, soloists from Germany, Austria, and The Netherlands. (...)

NRC-Handelsblad ****

Es herrschen Retro-Zeiten, auch im Bereich der Operette. Deshalb kehrt die Produktion *Der Zigeunerbaron* (The Gypsy Baron), die in den kommenden Wochen durch die Niederlande touren wird, zu den Wurzeln des Genres zurück. Und diese Wurzeln sind nicht die unterträgliche alberne Dummheit, unter der die Operette seit Jahrzehnten gelitten hat, sondern die Mischung aus Kabarett-Comedy und Wiener bzw. wienerischer Gesellschaftskritik.

Im Programmheft des *Zigeunerbarons* finden wir ein von Regisseur Marc Krone geschriebenes Traktat auf die Aktualität dieser Operette, in dem er festhält, dass es sich dabei nicht bloß um eine 'Ende gut - Alles gut' Geschichte handelt, sondern um Zeitgeschichte sowie um eine multikulturelle Gesellschaft, Fragen des Rangs und der Klasse, die Jagd nach Status und Reichtum, feste Werte und Normen, die Schlacht zwischen Neureichen und Besitzlosen, leichtfertig begonnenem Krieg und schlussendlich kaum wirkliche Liebe.

Krone hat die Fähigkeit, diesen *Zigeunerbaron* in jenem Licht zu präsentieren, das zeitgenössische Oper braucht.

Dies führt zu einem parodistischem Blick auf die Heuchelei der Behörden, während die Operette selbst als eine ironische und manchmal schiefe Metapher präsentiert wird. Ganz zu schweigen von Anspielungen auf andere Theater-Sparten: Die Zigeuner erinnern an die Armut der 'Les Misérables', die Liebe verweist mit einer Balkonszene auf Shakespeares *Romeo und Julia*.

Multikulturell und international auch die angemessene instrumentale und vokale Besetzung: Chor und Orchester aus der Ukraine, Solisten aus Deutschland, Österreich und den Niederlanden.